

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศกับพระนิสิตไทย ในจังหวัดเชียงราย

Cross-Cultural Communication for Thai and Foreign Students in Chiang Rai

อานูรักษ์ สาแก้ว Anurak Sakeaw *

PhraTumingala Chantasiri **

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นพระนิสิตต่างประเทศและพระนิสิตไทยในระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ในวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย จำนวน 20 รูป โดยแบ่งเป็นพระนิสิตต่างประเทศ 10 รูป พระนิสิตไทย 10 รูป ทำการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) แบบสังเกต (Observation Form) ผลวิจัยพบว่า พระนิสิตต่างประเทศนั้นต้องปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ๆ ทั้งในด้านภาษา การสื่อสาร และอาหารแนวทางการปรับตัวในช่วงแรกการสื่อสารนั้นเป็นอุปสรรคต่อนิสิตต่างประเทศอย่างมากเนื่องจากไม่ค่อยเข้าใจกับคำศัพท์ต่างๆ ทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสาร ส่วนเรื่องของภาษา โดยรวมแล้วนิสิตต่างประเทศได้เรียนภาษาไทยพื้นฐานมาก่อนแล้วแต่ก็พบ

* อาจารย์ประจำหลักสูตร พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

** นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

เจออุปสรรคอยู่บ้างในเรื่องการเขียนหรือการออกเสียง ในด้านการปรับตัวนั้นทั้งนิสิตไทยและนิสิตต่างประเทศ มีการปรับตัวเข้าหากันและกัน เนื่องจากวัฒนธรรมมีความคล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอาหารการกิน การสื่อสาร และความเป็นอยู่ ด้วยเหตุนี้การปรับตัวทั้งสองวัฒนธรรมจึงมีการปรับตัวได้ง่ายขึ้น โดยปัจจัยหลักที่ส่งผลให้พระนิสิตต่างประเทศสามารถปรับตัวในด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ดีก็คือ วัฒนธรรมของภาษาและการสื่อสารที่มีความคล้ายคลึงกันทำให้การพระนิสิตต่างประเทศสามารถสื่อสารและปรับตัวเข้ากับพระนิสิตไทยได้ง่าย

คำสำคัญ: การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม, แนวทางการปรับตัว

Abstract

This research aimed to study cross-cultural communication problems of foreign Buddhist monks and to study ways of adaptation of cross-cultural problems for foreign Buddhist monks. The research was a qualitative research. The participants were 20 Thai and foreign Buddhist monk students from first to fourth year in Chiang Rai Buddhist College the group was divided into 10 foreign Buddhist monks and 10 Thai Buddhist monks. The research instruments consisted of structured interview form and observation form. The result showed that foreign Buddhist monks were required to adapt to new culture such as language, communication and food due to various cultures. In the first period, communication was a huge obstacle to foreign students because they were not acquainted with the vocabulary, causing obstacles in communication. Most foreign students have studied basic Thai before; nevertheless, they have encountered some obstacles in writing or pronunciation. In terms of adaptation, both Thai and foreign students have to adapt to each other. Furthermore, due to the similarities between cultures in terms of food,

language, communication, and living conditions, the adaptation in Thai and foreign cultures is uncomplicated as the two main factors that help foreign Buddhist monks accomplish the cross-cultural communication are language and communication.

Keyword: Cross-Cultural Communication, adaptation

1. บทนำ

สังคมในปัจจุบันนี้ ปัญหาการสื่อสารระหว่างบุคคลยังมีปัญหาในการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกันอยู่เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะบุคคลที่อยากเรียนรู้ภาษาที่สองนอกจากภาษาของตนเองแล้วในการที่จะศึกษาข้ามวัฒนธรรมของตนเองจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้นๆ ให้ได้และต้องเรียนรู้อะไรอีกมากมายและตัวแปรที่สำคัญคือภาษากลางที่จะสื่อสารให้เข้าใจกันก็คือภาษา เมื่อมีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเกิดขึ้นการปรับตัว (Adjustment) ย่อมจะต้องเป็นประเด็นสำคัญที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับพระนิสิตต่างประเทศโดยในช่วงแรกที่พระนิสิตเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบด้านที่แตกต่างกัน (Bentley, 2008) การปรับตัวภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมการปรับตัวในการใช้ชีวิตประจำวันการเรียนการสอนภายใต้วัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมเดิมการปรับตัวในเรื่องของระบบการเรียนการสอนในห้องเรียนปัญหาในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับนักศึกษาไทยย่อมส่งผลให้พระนิสิตต่างประเทศต้องมีการเรียนรู้และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับพระนิสิตต่างประเทศเพื่อให้สามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารกับนักศึกษาไทยภายในชั้นเรียนได้ Chastain (1988) กล่าวว่าภาษาใช้เพื่อสื่อความหมายแต่ความหมายถูกตีความโดยวัฒนธรรม การที่เราพูดภาษาเดียวกันไม่ได้แปลว่าเราจะตีความหมายของสารนั้นให้ชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ของคนที่สื่อสารได้ ยิ่งเป็นบุคคลที่มาจากหลากหลายประเทศแล้ว การสื่อสารกันทั้งภาษา วัฒนธรรมที่แตกต่างกันยิ่งสื่อสารกันยากยิ่งขึ้น ซึ่งการปรับตัวจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมใหม่ๆ ดังเช่น Allwright และ Bailey

(1991) กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาใหม่เป็นการเรียนวัฒนธรรมใหม่ไปด้วย การที่นิสิตต่างประเทศเข้ามาเรียนในประเทศไทยจำเป็นต้องเรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ไปด้วยซึ่งเป็นการเรียนข้ามวัฒนธรรมภาษาที่แตกต่างกันเช่นความแตกต่างทางระบบเสียง ไวยากรณ์ สำนวนและคำศัพท์ เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และนำไปใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดและเพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารเกิดความผิดพลาดหรือเข้าใจผิดกับพระนิสิตต่างประเทศกับพระนิสิตไทยจำเป็นต้องปรับตัวเข้าหากันและเรียนรู้วัฒนธรรมของกันและกันให้ได้มากที่สุดแต่ละประเทศมีวัฒนธรรมการแสดงออกเพื่อการสื่อสารที่แตกต่างกัน เมื่ออีกฝ่ายแสดงพฤติกรรมหรือท่าทางที่จะสื่อสารกับอีกฝ่าย แต่ผลตอบรับอาจจะเป็นไปตรงกันข้ามและอาจก่อให้เกิดการเข้าใจผิดกันได้

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย เป็นวิทยาลัยหน้าด่านของทั้งสองประเทศ คือ ประเทศเมียนมาร์ และประเทศ สปป. ลาว ซึ่งทั้งสองประเทศนั้นก็มีการเรียนในวิทยาลัยสงฆ์เชียงรายเป็นจำนวนมากไม่น้อย และพระนิสิตที่มาเรียนจำเป็นต้องปรับตัวทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม และในชั้นเรียน แต่ละประเทศแน่นอนว่าภาษาและวัฒนธรรมไม่เหมือนกันอย่างแน่นอนจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ไม่อาจมองข้ามไปได้ (Jandt, 2004) โดยการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายแตกต่างกันจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมนั้นมีความสำคัญมากมาย ทั้งในด้านการสื่อสาร การค้าขาย การเมืองและเศรษฐกิจ จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ในการติดต่อสื่อสารจึงจะเกิดการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมถ้าไม่มีผู้สื่อสารและผู้รับสารก็ จะไม่มีการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมของแต่ละประเทศได้ พระนิสิตต่างชาติในวิทยาลัยสงฆ์เชียงรายมักจะประสบปัญหาในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นในช่วงแรกของการเข้ามาอยู่ โดยแต่ละท่านมีปัญหาดังกล่าวแตกต่างกันออกไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศกับพระนิสิตไทยในจังหวัดเชียงราย” เพื่อที่ศึกษาปัญหาการอยู่ร่วมกันในความแตกต่างกันและปรับตัวเข้าหากันและเรียนรู้แต่ละวัฒนธรรมไปด้วยกัน

สังคมในปัจจุบันนี้เป็นสังคมที่อยู่ท่ามกลางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ซึ่งมีบทบาทอย่างมากในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันวัฒนธรรมนั้นมีความซับซ้อนและเป็นสิ่งสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์ทุกคน ในขณะที่เราทำการสื่อสารกับบุคคลอื่นอยู่นั้น บุคคลแต่ละบุคคลก็จะแสดงวัฒนธรรมจากการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ ดังนั้นการสนทนากับบุคคลที่มาจากความแตกต่างของวัฒนธรรมนั้นย่อมจะได้เรียนรู้ความแตกต่างของวัฒนธรรมของคู่สื่อสาร ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร สังคมในยุคปัจจุบันนี้เป็นสังคมที่อยู่ท่ามกลางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและมีการเกิดขึ้นของเทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความทันสมัยมากมายการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงมีบทบาทสำคัญ ด้วยเหตุนี้ชาวต่างชาติส่วนใหญ่เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจากอินเทอร์เน็ตก่อนออกเดินทาง ชาวต่างชาตินั้นจะเรียนรู้วิธีการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมโดยการสังเกตเลียนแบบพฤติกรรม การสอบถาม และทำกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงต้องเรียนรู้เรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเพราะมีความสำคัญต่อการสื่อสารทั้งความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งมีบทบาทในการช่วยให้เรียนรู้ต่างวัฒนธรรมและในการลดความเข้าใจผิดในการสื่อสารในด้านต่างๆได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศในวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศในวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากร

กำหนดพระนิสิตต่างประเทศ รวมทั้งพระนิสิตไทย ที่มาเรียนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย โดยแบ่งเป็นพระนิสิตต่างประเทศ 10 รูป พระนิสิตไทย 10 รูปรวมเป็นจำนวน 20 รูป

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ศึกษาปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศและการปรับตัวของพระนิสิตที่เรียนในวิทยาลัยสงฆ์เชียงรายนั้นได้ศึกษา 4 ประเด็นดังต่อไปนี้คือ 1) ด้านการปรับตัว 2) ด้านวัฒนธรรม 3) ด้านพฤติกรรมการสื่อสาร และ 4) ด้านภาษา

3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและแนวทางการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศ กับพระนิสิตไทย ในมหาวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย นั้น ได้กำหนดการสำรวจข้อมูล ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศกับพระนิสิตไทยในจังหวัดเชียงราย” เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในรูปแบบการสัมภาษณ์ (Interview Form) แบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความแบบปลายเปิด แบบสังเกต (Observation Form) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาในประเด็นของปัญหาการปรับตัวและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย เท่านั้นโดยผู้ให้ข้อมูลหลักก็คือพระนิสิตต่างประเทศที่มาเรียนในวิทยาลัยสงฆ์เชียงราย จำนวน 10 รูปและพระนิสิตไทยจำนวน 10 รูปรวมเป็น 20 รูป เลือกศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงกับพระนิสิตต่างประเทศที่มาเรียนในวิทยาลัยสงฆ์เชียงรายตั้งแต่ปีการศึกษาที่ 1 จนถึงปีการศึกษาที่ 4 และอยู่ในประเทศไทยมาระยะหนึ่ง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ชั้นปีละ 5 รูป รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 รูป

4.2 เครื่องมือในการทำวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ก็คือ การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบปลายเปิด การสัมภาษณ์แบบกลุ่มและรายบุคคล โดยผู้วิจัยได้นำคำถามในแบบสัมภาษณ์ให้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือก่อนนำไปลงมือปฏิบัติ
คำถามแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการปรับตัว
2. ด้านวัฒนธรรม
3. ด้านวัฒนธรรมการใช้คำ (การพูดห้วนๆ การพูดเล่นหยอกล้อต่างๆ)
4. ด้านภาษา

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย เครื่องมือที่ใช้ และการตรวจสอบคุณภาพ
วิจัย เริ่มจากการทำแบบสอบถามเพื่อที่จะสัมภาษณ์พระนิกายต่างประเทศและพระ
นิกายไทยภายใต้ทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและแนวคิดการปรับตัว ได้ทำการ
ทดสอบเนื้อหาให้มีความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ก่อนค่อยนำไปเก็บข้อมูลจริง โดย
นำเอาคำถามไปสัมภาษณ์พระนิกายไทยเป็นแบบกลุ่มและนำแบบคำถามไปสัมภาษณ์
เชิงลึกแบบปลายเปิดกับพระนิกายต่างประเทศเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมา
วิเคราะห์ต่อไป โดยขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือกับพระนิกายต่างประเทศและพระนิกายไทยเพื่อขอ
ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย
2. ทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลของพระนิกายแบบเป็นรายบุคคล
และแบบเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตั้งไว้ ณ มหาวิทยาลัยมาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย
3. ระหว่างการสัมภาษณ์นั้นมีการบันทึกเสียง และจดบันทึกการสัมภาษณ์
ต่างๆอย่างละเอียด
4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

4.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่เก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว โดยได้นำข้อมูลที่ได้นำจัดระบบ
ข้อมูลและทำความเข้าใจเบื้องต้นเสียก่อนแล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ต่อใน
แนวคิดทฤษฎีของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและแนวการปรับตัว เพื่อที่จะให้เข้าถึง

แนวทางการปรับตัวของพระนิสิตและการสื่อสารของวัฒนธรรมระหว่างพระนิสิตต่างประเทศพระนิสิตไทย ตลอดของการทำวิจัยนั้น โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูล และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นไปพร้อมๆกับการดำเนินการไปด้วยกัน ตลอดที่ทำการวิจัย โดยได้นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีแนวทางการปรับตัว และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพื่ออธิบายถึงปัญหาในการปรับตัวและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา ก็คือ (Content Analysis) ข้อมูลหลักที่ใช้วิเคราะห์นั้นได้มาจากการสัมภาษณ์แบบกลุ่มและเชิงลึก เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการแล้วนำข้อมูลมาแยกเป็นประเด็นต่างๆตามที่กำหนดไว้ อันได้แก่ประเด็นเกี่ยวกับทางด้านการปรับตัว ประเด็นทางด้านวัฒนธรรม ด้านพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร (การพูดหัวงๆ การพูดเล่นหยอกล้อต่างๆ) ประเด็นทางด้านภาษาและนำข้อมูลที่ได้มาอธิบายเชื่อมโยงในแต่ละประเด็นเพื่อให้ได้คำตอบของการวิจัย

5. ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความแตกต่างของการสื่อสารและแนวทางการปรับตัวของพระนิสิตในชั้นเรียน และความคาดหวังของพระนิสิตต่างประเทศในด้านต่างดังนี้ ความเป็นทางการ ความสัมพันธ์ระหว่างพระนิสิตด้วยกัน การแสดงออกต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างของวัฒนธรรมและแนวทางการแก้ปัญหา เพื่อลดความแตกต่างของวัฒนธรรมนั้น เพื่อเป็นแนวทางการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศให้เข้ากับวัฒนธรรมนั้นๆ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาเรื่องภาษาที่พระนิสิตต่างประเทศจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจของภาษาที่ตนเองสนใจให้ได้ก่อนต้องเรียนตั้งแต่พื้นฐานใหม่ทั้งหมดการเรียนภาษาเป็นเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อย่างมากเพราะการออกเสียงหรือการสะกดคำมีความแตกต่างจากภาษาของตนเองอยู่แล้วการมาเรียนภาษาที่สองหรือสามนั้นจึงเป็นอุปสรรคพอสมควร พระนิสิตมีวิธีการแก้ปัญหาคือพยายามให้มากขึ้นและอยู่กับเจ้าของภาษานั้นๆ เวลาอ่านไม่เข้าใจหรือสะกดคำไม่ถูกต้องเข้าไปสอบถามเจ้าของภาษาหรือคนพื้นที่ให้อ่านหรือสะกดให้ และ วัฒนธรรมการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศได้สะท้อนถึงการไม่เข้าใจภาษาไทยอย่างลึกซึ้งพอที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นอย่างถ่องแท้จึงทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดจาก

ความหมายเดิมได้ เวลาพระนิสิตต่างประเทศพูดผิดหรือพูดไม่ชัดจึงทำให้มีการหยอก ล้อกันทำให้พระนิสิตต่างประเทศไม่มั่นใจที่จะพูดและปรับตัวเข้ากับหมู่คณะไม่ได้จึง เป็นอุปสรรคสำหรับพระนิสิตต่างประเทศอย่างมาก

สำหรับการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม พระนิสิตต่างประเทศนั้นเกิดความ ตระหนักเรื่องของวัฒนธรรม เนื่องจากวัฒนธรรมแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน แต่ ความตระหนักของวัฒนธรรมนั้นจะเกิดขึ้นเพียงช่วงแรกเท่านั้น โดยพระนิสิต ต่างประเทศส่วนใหญ่ให้สัมภาษณ์ว่า “ใช้การสังเกตดูเจ้าของวัฒนธรรมว่าปฏิบัติ อย่างไรก็ปฏิบัติตามเช่นนั้น” สิ่งที่เป็นปัญหาหลักที่ส่งผลต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ของพระนิสิตต่างประเทศก็คือ ภาษา ที่นักศึกษาต่างประเทศไม่ค่อยเข้าใจคำศัพท์มาก พอและยังพบปัญหาอื่นๆ ที่เป็นปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวันในประเทศไทย เช่น ความไม่เข้าใจในวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ของประเทศไทยและอาหารการกินที่ แตกต่างกัน

นอกจากนี้บรรยากาศในห้องเรียน พบว่าการเรียนการสอนแตกต่างจาก ประเทศเดิมของพระนิสิตต่างประเทศรวมไปถึงวัฒนธรรมในชั้นเรียนที่มีความแตกต่าง จากประเทศของตน เช่น การให้ความเคารพต่ออาจารย์ การทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น พระนิสิตต่างประเทศต้องปรับตัวในการทำงานร่วมกับพระนิสิตไทย และปรับตัวให้เข้า กับเพื่อนๆ ในห้องเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ๆ

อุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตต่างประเทศ และพระนิสิตไทยในชั้นเรียนนั้นได้สะท้อนออกมาอย่างชัดเจนสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ คือปัญหาเรื่องภาษา และ วัฒนธรรมการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศได้สะท้อน ถึงการไม่เข้าใจภาษาไทยอย่างลึกซึ้งพอที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นอย่าง ถ่องแท้จึงทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดจากความหมายเดิมได้ เวลาพระนิสิตต่างประเทศ พูดผิดหรือพูดไม่ชัดจึงทำให้มีการหยอกล้อกันทำให้พระนิสิตต่างประเทศไม่มั่นใจที่จะ พูดและปรับตัวเข้ากับหมู่คณะไม่ได้จึงเป็นอุปสรรคสำหรับพระนิสิตต่างประเทศอย่าง มาก

6. อภิปรายผล

สังคมยุคปัจจุบันนี้เป็นโลกของโลกาภิวัตน์ จึงมีความแตกต่างทางสังคมมากขึ้น การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในปัจจุบันนั้นมีการเกิดขึ้นของระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสื่อสารติดต่อกัน และมีการเพิ่มของเครือข่ายทางสังคมออกไปทั่วโลก จึงทำให้บุคคลต่างวัฒนธรรมได้มีโอกาสได้ติดต่อสื่อสารต่อบุคคลที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากตนเอง การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีบทบาทต่อการสื่อสารของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก บุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันย่อมมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปเช่นภาษาการสื่อสารพฤติกรรมการแสดงออก เป็นต้น ดังที่ Edward T. Hall (1981) ได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมคือการสื่อสาร การสื่อสารคือวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ มนุษย์เราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรมการสื่อของแต่ละบุคคล รวมทั้งทำความเข้าใจวัฒนธรรมนั้นๆ ให้ลึกซึ้งเพื่อช่วยในการลดความเข้าใจผิดในการสื่อสารและยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์มีความเข้าใจความแตกต่างของแต่ละวัฒนธรรมจากการแสดงออกและพฤติกรรมของบุคคลที่เราทำความปฏิสัมพันธ์ด้วย

จากการที่ได้สังเกตพบว่าพระนิสิตต่างประเทศกับพระนิสิตไทยมีการแสดงออกพฤติกรรมดังต่อไปนี้ 1) จากการสังเกตพบว่าพระนิสิตต่างประเทศกับพระนิสิตไทยพบอุปสรรคในการปรับตัวมากที่สุดเพราะแต่ละวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันพอสมควรและเป็นสิ่งที่พระนิสิตต้องปรับเป็นอันดับต้นๆ 2) ด้านการสื่อสารเป็นสิ่งที่พระนิสิตต่างประเทศจำเป็นต้องปรับเพื่อจะสื่อสารกับเจ้าของภาษานั้นๆ และ 3) ด้านภาษาเป็นสิ่งที่พระนิสิตต่างประเทศต้องเรียนรู้เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

จากการสังเกตโดยรวมแล้วพระนิสิตไทยกับพระนิสิตต่างประเทศนั้นได้ปรับตัวในเรื่องของวัฒนธรรมเข้าหากันไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหาร การเข้าเรียนในชั้นเรียน การไหว้ และวัฒนธรรมต่างๆ ส่วนอันดับต่อมา ก็คือการสื่อสารและภาษาการพูดคุยหรือลักษณะท่าทางการสื่อสาร โดยส่วนมากแล้วพระนิสิตต่างประเทศต้องปรับในเรื่องนี้มากกว่าพระนิสิตไทยเพราะว่าพระนิสิตต่างประเทศนั้นต้องสื่อสารกับพระนิสิตไทยมากกว่า

ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิกายต่างประเทศในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมของตนเองในช่วงแรกก็ได้เกิดความไม่ค้อยเข้าใจของภาษาวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่ ลุสติกและเคิสเตอร์ ได้กล่าวไว้ว่าการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนั้นเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้และตีความสัญลักษณ์ท่าทางและบริบทโดยบุคคลในการสื่อสารนั้นมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นอย่างมากในระดับที่มีการสื่อสารการตีความหมายหรือพฤติกรรมที่ต่างกันนำไปสู่การเข้าใจความหมายของสารเดียวกันไม่ตรงกันซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะตีความหมายได้โดยในเวลาอันสั้น เนื่องจากบริบทของวัฒนธรรมได้เปลี่ยนไป และปัญหาหลักในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมก็คือเรื่องของ ภาษา การปรับตัว วัฒนธรรม ที่ส่งผลให้พระนิกายต่างประเทศเกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ๆได้ไม่ค่อยดีนักแต่ก็ไม่เป็นปัญหาอุปสรรคของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมากเพราะวัฒนธรรมมีความคล้ายคลึงกันมาก (Lustig & Koester, 1993)

นอกจากนี้พระนิกายต่างประเทศที่ต้องเจอกับอุปสรรคนั้นก็คือความแตกต่างของวัฒนธรรมการสื่อสารในห้องเรียน การเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องของภาษาที่ต้องเจอเพราะไม่ค่อยมีความแข็งแรงในเรื่องของภาษามากเท่ากับเจ้าของภาษา และหลักสูตรที่ไม่ค่อยถนัดเวลาเรียนจึงทำให้เรียนรู้อาจช้ากว่าเพื่อนในชั้นเรียน การที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนนั้นต้องปรับการเรียนการสอนหรือหลักสูตรให้สอดคล้องกับพระนิกายหรือบรรยากาศในชั้นเรียนนั้นๆ

แนวทางการปรับตัวในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ปัญหาในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของพระนิกายต่างเทศกับพระนิกายไทยคือการไม่เข้าใจวัฒนธรรมของแต่ละฝ่ายหรือแนวทางการปรับตัวของแต่ละบุคคลเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนั้นโดยการหาแนวทางการปรับตัวเข้าหาแต่ละบุคคลนั้นมีวิธีที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อต่างๆ หรือใช้อวัจนภาษาเป็นตัวช่วยให้พระนิกายไทยมีความเข้าใจวัฒนธรรมของพระนิกายต่างประเทศได้มากยิ่งขึ้นเนื่องจากวัจนภาษาและอวัจนภาษานั้นมีอิทธิพลต่อการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมการสื่อสารและมีอิทธิพลต่อวงการนักมานุษยวิทยาเป็นอย่างมาก

แนวความคิดของฮอลล์ (Hall, 1981) นั้นส่วนมากจะเป็นการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ โดยเน้นรูปแบบการสื่อสารและนำเสนอภาพรวมของสังคม เช่นแนวคิดมุมมองต่อเวลา ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารและบริบทของการสื่อสารว่ามีความชัดเจนมากน้อยเพียงใด และอวัจนภาษาประเภทต่างๆ แนวคิดของฮอลล์นั้นมีอิทธิพลต่อนักวิชาการหลายคน เพราะทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนั้นมีความจำเป็นต่อนักมานุษยวิทยาและนักวิชาการต่างประเทศเป็นจำนวนมากที่ได้นำเอาแนวความคิดทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไปศึกษาและเสนอแนวคิดที่ครอบคลุมประเด็นอื่นๆ มากขึ้น งานของฮอลล์ นั้นไม่ได้เจาะจงการสื่อสารทางการใดโดยเฉพาะ แต่โดยส่วนมากจะนำเสนอทฤษฎีและแนวความคิดของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวัฒนธรรมข้ามชาติหรือการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ นักวิจัยที่มีชื่อเสียงที่เกี่ยวกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการมีเพื่อนร่วมชั้น มีสื่อการเรียนการสอนต่างๆ และคอยมีอาจารย์ให้คำปรึกษาสามารถทำให้พระนิสิตต่างประเทศมีการเรียนรู้ได้มากขึ้น

นอกจากนี้แนวทางการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศและพระนิสิตไทยคือ พระนิสิตต่างประเทศต้องพยายามฝึกภาษาที่ตนเองไม่ถนัดโดยการไปเรียนเพิ่มเติม เพื่อที่จะเรียนให้ทันเพื่อนในชั้นเรียนหรือพยายามมากกว่าเดิมเพื่อที่จะไม่ให้เป็นภาระต่อผู้สอนและการเรียนการสอนก็จะได้ไปอย่างรวดเร็วได้มากขึ้น

จากผลวิจัยที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ได้สะท้อนให้เห็นว่า ทั้งพระนิสิตไทยและพระนิสิตต่างประเทศต่างก็เรียนรู้ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของแต่ละประเทศร่วมกัน เนื่องจากมีพื้นฐานวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกันแต่ก็มีวัฒนธรรมบางอย่างที่แตกต่างกันอยู่บ้าง แก้ปัญหาโดยการหาแนวทางการปรับตัวให้เข้ากับอีกฝ่ายด้วยวิธีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นไปศึกษาภาษาเพิ่มเติม การใช้สื่อในการแนะนำต่างๆ และการแนะนำให้ไปศึกษาสถานที่จริงเพื่อให้การปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้นและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมทั้งสองมีความราบรื่น ส่วนพระนิสิตต่างประเทศนั้นมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารและเรียนรู้มิติที่หลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศไทยเพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมวัฒนธรรมของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

ปัจจุบันนี้พระนิสิตต่างประเทศในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์เชียงรายนั้นมีจำนวน 10 รูป ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ แต่ผลการศึกษาก็แสดงถึงแนวทางการปรับตัวของพระนิสิตต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยได้ดี ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ คือ ผลการศึกษาจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเผยแพร่เป็นแนวทางให้พระนิสิตต่างประเทศที่อาจจะกำลังประสบปัญหาในการปรับตัว

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้สะท้อนอุปสรรคของพระนิสิตในหลายด้านจึงทำให้เกิดประโยชน์แก่พระนิสิตในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์อื่นได้ แต่ในปัจจุบันมีพระจากต่างประเทศที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยสงฆ์เป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะคือควรจะศึกษากับกลุ่มประชากรพระสงฆ์ต่างประเทศในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

8. บทสรุป

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม มีบทบาทอย่างมากในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีการสื่อสารที่มีความทันสมัยจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างมนุษย์ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างความเข้าใจ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันและหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจในบริบทของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ โดยแนวทางการสื่อสารและการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของพระนิสิตในวิทยาลัยสงฆ์เชียงรายนั้น พระนิสิตที่เป็นชาวต่างชาติส่วนมากจะมาจากประเทศเพื่อนบ้าน สิ่งที่เป็นอุปสรรคสำคัญได้แก่การเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การออกเสียงที่ผิดเพี้ยนไปจากภาษาเดิม ทำให้เกิดความไม่เข้าใจระหว่างพระนิสิตต่างชาติและพระนิสิตชาวไทย รวมไปถึงการไม่เข้าใจในวัฒนธรรมประเพณีของไทยในช่วงแรกของการเข้าศึกษา ซึ่งนิสิต

ต่างชาติและนิสิตไทยได้แก้ปัญหาโดยการหาแนวทางการปรับตัวให้เข้าเข้ากับอีกฝ่าย ด้วยการใช่วิธีต่างๆ เช่น การเรียนภาษาเพิ่มเติม การใช้สื่อสารสนเทศในการแนะนำ วัฒนธรรมประเพณีต่างๆ และการแนะนำให้ไปศึกษาสถานที่จริงเพื่อให้การปรับตัวได้ เร็วยิ่งขึ้นและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมทั้งสองมีความราบรื่น ส่วนพระนิสิต ต่างประเทศนั้นมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารและเรียนรู้มิติที่หลากหลายทางวัฒนธรรม ของประเทศไทยเพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมวัฒนธรรมของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. เอกสารอ้างอิง

- พัชรภา เอื้ออมรวิช. (2559). การศึกษาปัญหาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและแนวทางการปรับตัวของอาจารย์ต่างชาติกับนิสิตศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*. 10(2), 77-92.
- ภาคภูมิ ภัควิภาส และคณะ. (2560). การสื่อสารและการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของผู้ประกอบการชาวไทยในประเทศลาว: หลวงน้ำทา. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*. 11(1), 205-214.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2562). การใช้ภาษาไทยในกระบวนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของนักศึกษาต่างชาติ. *วารสารภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม* 8(2), 1-15.
- สัททยา สิทธิวิเศษ และคณะ. (2560). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมของชาวจีนกับประชาชนในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดเชียงราย: ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน. *วารสารสังคมศาสตร์วิทยาการ*. 10(พิเศษ), 133-144.
- สรลันนท์ ภูมิชีขสานันท์. (2559). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้เรียนชาวไทยและผู้สอนชาวสเปนในชั้นเรียนภาษาสเปนในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Allwright, D., and Bailey K.M. (1991). *Focus on the language classroom: an introduction to classroom research for language teachers*.

Cambridge: Cambridge University Press. In Leveridge N. Aubrey.
The Relationship between Language & Culture and the
Implications for Language Teaching.

Bentley, J.M. (2008). *Supporting International Student Adjustment*. USA:
Central Michigan University.

Chastain, K. (1988). *Developing Second Language Skills, Theory and Practice*.
United States of America: Harcourt Brace Jovanovich, Inc.

Hall, E.T. (1981). *Beyond Culture*. New York: Doubleday.

Jandt, F.E. (2004). *An Introduction to Intercultural Communication:
Identities in a Global Community*. 4th ed. CA: Sage Publication.

Lustig, M. W. and Koester, J. (1993). *Intercultural Competence:
Interpersonal Communication across Cultures*. New York: Harper
Collins College Publishers.